

Den dolda historien om vers fyrtio – nummer sex

Elva

Jeff Pippenger

2026-04-02

När vi tar oss an studiet av den dolda historien skall vi betrakta både de inre och de yttre profetiska linjer som nu förstås stå i samklang med historien från ändens tid i vers fyrtio fram till söndagslagen i vers fyrtioett. Den inre linjen i denna profetiska historia markeras av Uppenbarelsboken i kapitel elva och vers elva. Den yttre linjen markeras av Daniels bok i kapitel elva, vers elva. Den yttre linjen i Daniel elva — vers elva — nådde historien år 2014, och den inre linjen i Uppenbarelsboken elva — vers elva — nådde historien den 31 december 2023. Den yttre linjen representerar jorddjurets republikanska horn, och den inre linjen representerar jorddjurets protestantiska horn.

Förenta staterna

Uppenbarelsboken identifierar en främsta nation som föremål för den sista tiden. Den nationen är jordens vilddjur, som tvingar hela världen att tillbe det påvliga havsvilddjuret. Uppenbarelsboken identifierar en främsta nation, en konfederation av tio nationer och en förfalskad kyrka. Nationen är Förenta staterna, jordens vilddjur i kapitel tretton, den förfalskade kyrkan är havsvilddjuret i kapitel tretton, och den bibliska tio-konungars-konfederationen av ondska är Förenta nationerna. Dessa tre makter, framställda som draken, vilddjuret och den falske profeten i Uppenbarelsboken sexton, leder världen till Harmagedon.

De identifieras var för sig i Daniel elva, verserna fyrtio till fyrtiofem, där den förfalskade kyrkan går under mellan haven och det härliga heliga berget i vers fyrtiofem, vilket geografiskt motsvarar Uppenbarelsbokens Harmagedon. Vers fyrtio börjar år 1798, då vilddjuret från havet, det vill säga den förfalskade kyrkan, fick ett dödligt sår, och avsnittet slutar med att detta återuppståndna vilddjur från havet, som är skökan i Uppenbarelsboken sjutton, dör den andra gången och därmed avslutar avsnittet just där det började. Den främsta nationen i både Uppenbarelsboken och Daniel är Förenta staterna, jordens vilddjur i Uppenbarelsboken trettons upprorskapitel. Jordens vilddjur är också den falske profeten i kapitel sexton i Uppenbarelsboken, och i Daniel elva, vers fyrtio, är det vagnarna, skeppen och rytarna.

Halva sanningar är ingen sanning alls

Den nation som är föremål för både Daniel och Uppenbarelsboken i den yttersta tiden är Förenta staterna, och Daniel kapitel elva börjar med att uttryckligen identifiera den nationens siste president. Denna sanning är ett fastslaget bibliskt faktum som de laodiceiska sjundedagsadventisterna förkastar genom att gömma sig bakom en halv sanning. Den halva sanning de gömmer sig bakom i denna fråga är deras medgivande att det är Förenta staterna som

både är jorddjuret i Uppenbarelseboken tretton och även den falske profeten i kapitel sexton; ändå vägrar de att inse att Donald Trump är ett huvudämne i den bibliska profetian för den yttersta tiden. Gud förändras aldrig, och när Han handlade med Egypten var farao ett huvudämne i den profetiska historien; därefter, med Babylon, nämns Nebukadnessar och Belsassar vid namn. Koresh nämndes. Darejavesch nämndes. Bibeln identifierar uttryckligen den siste härskaren över jorddjuret, och det är inte en tillfällig hänvisning. Adventismen vet vem Förenta staterna är i ändetidsprofetian, men kan inte se att Gud tilltalar både nationen och dess ledare i varje profetiskt scenario, och att alla dessa tidigare heliga historier åskådliggör den yttersta tiden.

Trump i den sista synen

Donald Trump är det första ämnet i Daniels sista syn, vilken utgör höjdpunkten av alla de profetiska synerna, inte bara i Daniels bok utan i hela Bibeln.

Temat för den sista synen i den profetiska historien inom Guds Ord är Donald Trump. Han är den symbol som identifierar fotspåren i den yttre ändetidsprofetian om den dolda historien i vers fyrtio. Han är också den länk som identifierar och fastställer den inre linjen för de etthundrafyrtiofyra tusen. De etthundrafyrtiofyra tusen är det protestantiska hornet på jorddjuret i Uppenbarelseboken tretton, och Donald Trump representerar det republikanska hornet på samma djur. Djuret är Förenta staternas konstitution sådan den representeras av den konstitutionella republikanska regeringen, vilken inledningsvis upprättade en åtskillnad mellan de två hornen men slutligen förenar hornen till en avbild av det påvliga havsdjuret.

Syster White sätter upprepade gånger den gyllene bilden i Daniels tredje kapitel i samband med den sista tidens söndagslag; vem representerar då Nebukadnessar? Adventismen kommer att säga er att det är Förenta staterna, jordens vilddjur i Uppenbarelsebokens trettonde kapitel, vilket innebär att det var Babylon som kastade Shadrak, Meshak och Abed-Nego i elden. Det var Nebukadnessar som Bibeln anger som den som bar ansvaret vid söndagslagen, så vem är Nebukadnessar, om det inte är den president som regerar när den snart ankommande söndagslagen träder i kraft?

Tre

Daniels sista syn, vilken är synen vid floden Hiddekel, är uppdelad i tre kapitel som vart och ett överensstämmer med egenskaperna hos de tre änglarna i Uppenbarelseboken fjorton. De tre kapitlen representerar den första, den andra och den tredje ängeln, men de representerar också Daniels sista budskap. Hans första budskap i kapitel ett representerar också de tre änglarna i Uppenbarelseboken fjorton, och därigenom sätts Alfes och Omegas signatur på kapitel ett och på synen vid floden Hiddekel.

Daniels sista syn är uppbyggd på den hebreiska ordet "sanning", vilket består av den första, den trettonde och den sista, den tjugoandra, bokstaven i det hebreiska alfabetet. Kapitel tio framställer Daniel som en studerande av profetian, som förvandlas från en laodicé till en filadelfier på den tjugoandra dagen. Daniel får därefter kraft att förstå den oförseglade kunskapsökning som framställs i kapitel tolv. Synens första och sista kapitel identifierar Daniel som en symbol för de

etthundrafyrtiofyra tusen, vilka är äkta studerande av profetian.

”Hur stor människans intellektuella utveckling än må vara, må hon inte för ett ögonblick tänka att det inte finns något behov av grundligt och fortlöpande forskande i Skrifterna för att vinna större ljus. Som ett folk är vi kallade att vara och en vara studerande av profetian.” Testimonies, band 5, s. 708.

Det första kapitlet identifierar samma sanningar som Hiddekel-flodens syn, och Hiddekel-flodens syns första kapitel identifierar samma sanning som dess tredje och sista kapitel. Daniels bok bär Alfa och Omegas signatur, ty det första kapitlet identifierar den eviga evangeliets trestegsprövning, och det gör också det tolfte kapitlet. Sedan, inom de tre kapitel som utgör Daniels sista syn, är det första kapitlet alfa och det tredje kapitlet omega. Detta överensstämmer med Daniels första prövning angående vilken föda han skulle äta och hans tredje och sista prövning, när han dömdes av Nebukadnessar efter tre år. Alfa-prövningen i Daniel 1 gällde metoden för bibelstudium, framställd genom att äta antingen den babyloniska kosten eller den vegetariska kosten.

Daniels trofasthet mot metodiken ”rad på rad” gjorde att det kunde konstateras att ”i alla frågor om vishet och förstånd, som kungen frågade dem om, fann han dem tio gånger bättre än alla de spåmän och stjärntydare som fanns i hela hans rike.” I det omega, kapitel tolv, är det de visa som förstår alla frågor om vishet, vilka förökas när det profetiska Ordet avförseglas. Kapitel tolv är omega till kapitel ett, och det är också omega till kapitel tio, alfa för Hiddekel-synen. I detta alfa, kapitel tio, finner Daniel fasthet i den andliga erfarenheten, i överensstämmelse med att de visa finner fasthet i den intellektuella erfarenheten i kapitel tolv. Kapitel ett understryker att det är den metodik för bibelstudium som gör det möjligt för profetians studerande att finna fasthet i sanningen både andligt och intellektuellt för att kunna bli förseglad.

Daniel och de tre trofasta, som representerar de äkta profetiestudenterna i de yttersta dagarna, är de visa som inte bara förstår den tilltagande kunskap som förseglas upp vid ändens tid år 1989, utan de förstår också den tilltagande kunskapen vid 11 september. Slutligen förstår de den uppseglade tilltagande kunskapen den 31 december 2023.

I sitt sökande efter Guds profetiska ljus förvandlas de från den laodiceiska sjundedagsadventistiska rörelsen om de etthundrafyrtiofyra tusen till den filadelfiska rörelsen om de etthundrafyrtiofyra tusen. När denna förändring äger rum, skiljs de från dem som flydde från skådespegeln syn.

Budskap om mänskligt uppror

Kapitlen tio och tolv behandlar de etthundrafyrtiofyra tusen, ty de utgör det första och tredje steget i sanningens ramverk. När de väl har blivit rustade genom den inre erfarenheten av spegelsynen i kapitel tio, och därtill blivit upplysta genom den oförseglade förståelsen av Daniel tolv, skall de förkunna budskapet om mänskligt uppror. Budskapet om mänskligt uppror representeras av Daniels och Uppenbarelsebokens böcker, och budskapet om uppror är inplacerat i den profetiska ramen av de riken i Bibelns profetia som framställs i Daniel. Den profetiska symboliken i vittnesbördet om mänskligt uppror i Daniels bok framställs fullt ut i kapitel elva. Kapitel elva är en historia som börjar vid Babylons slut och modernas och persernas början. Det börjar därför med

Babylons dödliga sår, vilket är en förebild på påvedömets dödliga sår år 1798. När påvedömets dödliga sår blir läkt genom den snart kommande söndagslagen, blir hon huvudet för den trefaldiga föreningen av draken, vilddjuret och den falske profeten. Då är hon kvinnan som rider på vilddjuret i Uppenbarelsboken sjutton, och på hennes panna står skrivet Babylon, det stora. Vid den snart kommande söndagslagen blir både Babylons och påvedömets dödliga sår läkt.

Det mänskliga upproret, framställt från Babylons tid ända till världens ände, utgör ramen för Daniels bok, och det elfte kapitlet är det yttre profetiska budskapet som skildrar detta uppror i de sista dagarna. Detta vittnesbörd om uppror, som återfinns i det elfte kapitlet, överensstämmer med och ryms inom kapitlets sista sex verser. De sista sex verserna är budskapet om mänskligt uppror, och dessa sista sex verser framställs med och inom den dolda historien i vers fyrtio. Därigenom reduceras Daniels bok till ett enda kapitel, vilket i sin tur reduceras till sex verser i just detta kapitel, vilket i sin tur reduceras till den dolda historien i den sista hälften av en vers.

Det elfte kapitlet representerar den trettonde bokstaven, som föregås av den första och följs av den sista bokstaven i det hebreiska alfabetet, och den första och den sista är alltid desamma. Det första kapitlet identifierar hur de visa skiljs från de oförståndiga vid spegelsynevisionen, och det sista kapitlet identifierar hur de visa skiljs från de oförståndiga vid avförseglingen. Inspirationen upplyser oss om att de etthundrafyrtiofyra tusens besegling är ett ”grundfästande i sanningen, både intellektuellt och andligt”. Det tionde kapitlet identifierar de etthundrafyrtiofyra tusens besegling andligt, och det tolfte kapitlet visar det intellektuella. Det tionde kapitlet identifierar tre beröringar och tre samspel med himmelska väsen. Det tolfte kapitlet identifierar en tredelad rening av de visa, som åstadkoms genom ökningen av den intellektuella profetiska sanningen som ”renade, vitgjorda och prövade”. På samma sätt som det tionde kapitlet har två symboler för tre, med de tre beröringarna och de tre himmelska mötena, har det tolfte kapitlet den trestegsprocess av prövning, liksom också tre tidsprofetior.

De tre himmelska mötena i kapitel tio bär sanningens signatur, ty den första och den sista himmelska varelsen som samverkade med Daniel var ängeln Gabriel, och den mellersta varelsen var Mikael. Tre änglar, men Kristus var ängeln i det andra steget. De tre beröringarna representerar en progressiv bemyndigandeprocess i tre steg för Daniel. I avsnittet identifierar Daniel skådesynen tre gånger, och därigenom placerar han de tre skådesynerna inom sju hänvisningar till mareh-synen i kapitel tio. Två gånger översätts det hebreiska ordet mareh med ”uppenbarelse”, och två gånger med ”syn”, och tre andra gånger översätts det också med ”syn”. De ”tre andra gångerna” är inte mareh; de är den feminina formen av mareh, nämligen marah. Kapitel tio har tre beröringar av progressiv bemyndigande, tre himmelska möten som bär sanningens signatur och tre skådesyner som utgör en del av sju hänvisningar till Kristi uppenbarelse.

Framträdande

De två gånger som mareh översätts med uppenbarelse motsvarar de två gånger som det översätts med syn. Tillsammans identifierar de Kristus som en symbol som framträder som ett vägmärke i den profetiska historien. I Uppenbarelsboken kapitel tio stiger en ängel ned och sätter den ena foten på landet och den andra på havet. Syster White upplyser oss om att ängeln var ”ingen mindre

än Jesus Kristus”. Ängeln i Uppenbarelseboken tio är Kristi ”uppenbarelse” i den profetiska historien. Han framträder i vers tretton i Daniel kapitel åtta som Palmoni, och från och med Uppenbarelseboken kapitel fem framträder han som Lejonet av Juda stam. Daniel representerar dem i de sista dagarna som följer Kristi profetiska uppenbarelser, varthelst han än må gå. Om de troget gör det, leds de till spegelsynen, där de otrogna flyr.

Kapitel tolv:s tredelade rening, grundad på förståelsen av den kunskap som förökas när en profetia avförseglas, åtföljs av tre ”tidsprofetior”, vilka representerar tre åtskilda uppfyllelser för var och en av de tre verserna. De tolvhundrasextio åren i vers sju, de tolvhundranittio åren i vers elva och de trettonhundratrettiofem åren i vers tolv identifierar tre verser som var och en innehåller en tidsprofetia som uppfylldes i historien och därefter av milleriterna erkändes som en historisk bekräftelse på det budskap de förkunnade. Förutsägelsen i versen, den historiska uppfyllelsen och milleriternas tillämpning av denna historia vittnar om dessa tre profetiornas uppfyllelse i den sista tiden. Men milleriternas tillämpning av tid är inte längre giltig, så tidsangivelserna i verserna skall tillämpas som symboler, inte som tid. Symboliken fastställs i verserna genom att tillämpa versen, versens uppfyllelse i historien och milleriternas framställning av budskapet.

Kapitel elvas kronologi över mänsklig upproriskhet är sammanvävd av förbund, traktater och överenskommelser. De mänskliga förbund som framställs i kapitel elvas historia kontrasteras mot det gudomliga förbundet.

”Under de sista dagarna av denna jordens historia skall Guds förbund med sitt budhållande folk förnyas.” Review and Herald, 26 februari 1914.

Rom upprättar hela synen, och när det påvliga Rom först tilltalas i kapitel elva, identifieras hon som ”dem som överger det heliga förbundet”. Den inre linjen i Daniel elva, som också är den inre linjen i den dolda historien i vers fyrtio, representerar dem som i de yttersta dagarna ingår förbund med Gud, och den yttre linjen identifierar dem som överger just detta förbund. När den klass illustreras som inte kommer att ha nytta av kunskapens tillväxt i de yttersta dagarna, vävs deras yttre historia in på den profetiska tråden av brutna mänskliga fördrag.

Invävt i den inre linjen hos de etthundrafyrtiofyra tusen finns flera symboler och illustrationer av Guds förbundsrelation med sitt ändens tids kvarlevande folk. Symbolen i talet ”elva” är en av dessa sanningar, och det faktum att den elfte versen i det elfte kapitlet identifierar den yttre och den inre synen av de sista dagarna framhävs av att Jesaja i kapitel elva och vers elva anger syftet med och verket för Guds förbundsfolk i den yttersta tiden.

Och det skall ske på den dagen att Herren än en gång, för andra gången, skall räcka ut sin hand för att återvinna återstoden av sitt folk, dem som blir kvar, från Assyrien och från Egypten och från Patros och från Kush och från Elam och från Sinear och från Hamat och från havets öar.
Jesaja 11:11.

Skingringen

I de sista dagarna kommer Guds kvarlevfolk att ha blivit kringspritt två gånger och därför behöva samlas. Den sjunde versen i Daniel tolv identifierar en kringspridning av Guds folk i de sista

dagarna och framställer därmed de tusen två hundra sextio dagarna som en symbol för en kringspridning.

Och jag hörde mannen, klädd i linnekläder, som stod ovanför flodens vatten, när han lyfte sin högra hand och sin vänstra hand mot himlen och svor vid honom som lever i evighet att det skall vara för en tid, tider och en halv tid; och när han har fullbordat att krossa det heliga folkets makt, då skall allt detta fullbordas. Daniel 12:7.

De två vittnena blev kringspridda i Uppenbarelseboken kapitel elva efter att de hade avlagt sitt vittnesbörd.

Och när de har fullbordat sitt vittnesbörd, skall vilddjuret som stiger upp ur avgrunden föra krig mot dem och besegra dem och döda dem. Och deras döda kroppar skall ligga på gatan i den stora staden, som andligen kallas Sodom och Egypten, där också vår Herre blev korsfäst. Och människor av folk och stammar och tungomål och nationer skall se deras döda kroppar i tre och en halv dag och inte tillåta att deras döda kroppar läggs i gravar. Och de som bor på jorden skall glädja sig över dem och fröjda sig och sända gåvor till varandra, eftersom dessa två profeter plågade dem som bodde på jorden. Uppenbarelseboken 11:7–10.

I nästa vers, vers elva, uppväcks de två vittnena från sin död på Sodoms och Egyptens gata. Samma död framställs av Hesekiel som en dal med kringspridda, döda, torra ben. De två vittnena representerar de republikanska och protestantiska hornen som dödades år 2020. Det protestantiska hornet dog vid sin falska förutsägelse om den 18 juli 2020, och det republikanska hornet dog vid det stulna valet 2020. Jesaja identifierar att när vittnena uppväcks, vilket han betecknar som att de samlas en andra gång, blir dessa vittnen det baner som samlar arbetarna i elfte timmen.

Och det skall ske på den dagen att en telning från Isais rot skall stå som ett baner för folken; till honom skall hedningarna söka sig, och hans viloplats skall vara härlig. Och det skall ske på den dagen att Herren åter för andra gången skall räcka ut sin hand för att återvinna återstoden av sitt folk, dem som är kvar, från Assyrien och från Egypten och från Patros och från Kush och från Elam och från Shinar och från Hamat och från havets öar. Och han skall resa ett baner för hednafolken och samla Israels fördrivna och förena Juda förskingrade från jordens fyra hörn. Jesaja 11:10–12.

När Herren andra gången räcker ut sin hand för att samla, församlar han ”Israels fördrivna”. ”Israels fördrivna” blir baneret för hednafolken, och av denna orsak måste de vara fördrivna innan de blir samlade. De blev fördrivna till Hesekiels dal med de döda benen, och sedan de en gång hade blivit dräpta, låg de på gatan där också vår Herre blev korsfäst, medan den andra klassen glädde sig.

Hör Herrens ord, ni som bävar för hans ord: Era bröder, som hatade er, som stötte ut er för mitt namns skull, sade: Må Herren bli förhärligad. Men han skall uppenbara sig till er glädje, och de skall komma på skam. Jesaja 66:5.

De som bävar för Guds ord blir utstötta av sina bröder, vilka hatade dem. Jeremia klargör vad som händer med de bröder som hatade baneret.

Därför säger Herren så: Se, jag skall låta olycka komma över dem, vilken de inte skall kunna undkomma; och även om de ropar till mig, skall jag inte höra dem. Jeremia 11:11.

Sammanhanget i vers elva är Guds förbund, och alla profeterna behandlar de sista dagarna; därför är det förbund som här avses förnyandet av förbundet med de etthundrafyrtiofyra tusen.

Detta är det ord som kom till Jeremia från Herren: Hör detta förbunds ord och tala till Juda män och till Jerusalems invånare. Och du skall säga till dem: Så säger Herren, Israels Gud: Förbannad vare den man som inte lyder detta förbunds ord, vilket jag befallde era fäder den dag då jag förde dem ut ur Egyptens land, ur smältugnen av järn, och sade: Hör min röst och gör efter allt det som jag befäller er; så skall ni vara mitt folk, och jag skall vara er Gud, för att jag må fullborda den ed som jag har svurit era fäder, att ge dem ett land som flyter av mjölk och honung, såsom det är denna dag. Då svarade jag och sade: Amen, Herre.

Och HERREN sade till mig: Förkunna alla dessa ord i Juda städer och på Jerusalems gator och säg: Hör detta förbunds ord och gör efter dem. Ty jag varnade allvarligt era fäder på den dag då jag förde dem upp ur Egyptens land, och ända till denna dag har jag tidigt och sent varnat dem och sagt: Hör min röst. Men de lydde inte och vände inte sitt öra till mig, utan vandrade var och en efter sitt onda hjärtas hårdhet. Därför skall jag låta alla detta förbunds ord komma över dem, de ord som jag befallde dem att göra, men som de inte gjorde.

Och Herren sade till mig: En sammansvärjning har blivit upptäckt bland Juda män och bland Jerusalems invånare. De har vänt tillbaka till sina förfäders missgärningar, de som vägrade att höra mina ord; och de gick efter andra gudar för att tjäna dem. Israels hus och Juda hus har brutit mitt förbund som jag slöt med deras fäder. Därför säger Herren så: Se, jag skall låta olycka komma över dem, som de inte skall kunna undfly; och fastän de ropar till mig, skall jag inte höra dem. Jeremia 11:1–11.

Ämnet om domen över den laodiceiska sjundedagsadventismen, som Jeremia identifierar, upprepas av Hesekiel i kapitel elva, vers elva.

Denna stad skall inte vara er gryta, och ni skall inte vara köttet i dess mitt; utan jag skall döma er vid Israels gräns. Hesekiel 11:11.

Den gudomliga inspirationen identifierar uttryckligen förseglingen i Hesekiel kapitel nio som just den försegling av de etthundrafyrtiofyra tusen som omtalas i Uppenbarelseboken sju. Vers elva i kapitel elva är helt enkelt fortsättningen på Hesekiels fortlöpande skildring av domen över Sjundedagsadventistsamfundet, vilket syster White identifierar som Jerusalem i Hesekiel kapitel nio. De som inte fick sigillet döms och förgörs i synen i kapitel nio till elva.

Synen om 9/11 i Hesekiel identifierar de trolösa såsom förda utanför Jerusalem för att dömas och utpekar därmed den slutliga åtskillnaden av dem som bekänner sig vara den sista församlingen, sådan den framställs i Uppenbarelseboken. Symbolen ”elva, elva” är en symbol för det förbund som de etthundrafyrtiofyra tusen ingår med Gud. När talen läggs samman representerar de tjugotvå, vilket är en tiondel av tvåhundra-tjugotvå, en av symbolerna för föreningen av gudomlighet med mänsklighet.

Tvåhundraatjugo år mellan 677 och 457 f.Kr. förbinder Daniels profetia om tvåtusen trehundra dagar med Moses tidsprofetia om sju tider. Mycket kan identifieras i de tvåhundraatjugo åren som en symbol för försoningens verk, vilket började när dessa båda profetior sammanföll år 1844. Mycket kan framläggas om vad som symboliskt representeras av talet tjugotvå såsom en tiondel av tvåhundraatjugo, liksom är fallet med talet elva. Det jag här önskar påvisa är förhållandet mellan elva och tjugotvå.

Vi kommer att fortsätta dessa tankegångar i nästa artikel.